

REKTORIAUS ŽODIS

Gerbiami kolegos, mieli studentai! Pirmą kartą mūsų Institute buvo renkamas rektorius. Pagal Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymą, pagal mūsų pačių priimtą statutą, pagal Senato narių ir juos rėmusių dėstytojų laisvą valią. Likimas lėmė, kad tuo pirmuoju rektoriumi tapčiau aš. Dėkoju visiems, balsavusiems už mane, rėmusiems mane ir dar toli prieš rinkimus įtikinusiems mane būti renkamu. Daugelio ne tik Institute žinomų ir gerbiamų žmonių tikėjimas manimi buvo pagrindinė priežastis, dėl kurios ryžausi toms pareigoms. Visiškai natūralu, kad dalis dėstytojų (manau vis dėlto, kad ne didžioji) norėjo matyti kitą rektorių; esu įsitikinęs, kad tai netrukdytų mūsų visų bendram darbui.

Didelės permalos vyks ta Lietuvoje. Vyks ta jos ir Institute, bet tempai turėtų būti spartesni. Dabar kūrimo metas. Laikas iš-

laisvinti proto ir dvasios jėgas ir duoti joms darbo. Tik darbas sukurs tikras vertybes. Mes norime tapti universitetu. Iš kaba galima greitai pakeisti, nors ir tai yra sunku, nes priklauso nuo Aukščiausiosios Tarybos valios. Tačiau dar sunkiau bus tapti universitetu iš tikrųjų. Ir netapsime juo, jei Lietuvos mokslo visuomenė nematys mūsų profesorių ir docentų mokslo darbų, jei inteligentija negirdės jų vardų meno, kultūros, švietimo baruose, jei nebus mūsų dėstytojų pavardžių ekspertų komisijose, žvairių projektų autorių kolektyvuose ir t. t. Pagaliau, jei mūsų parengti specialistai nebus verti aukštosios mokyklos absolvento vardo.

Mums reikia ir daug ko atsiskaiyti. Visada buvo ir bus žmogiškų silpnybių ir ydų, kurios nėra nei buržuazinės liekanos, nei socializmo pagimdytos, nes buvo jau senajame Babi-

lone. Tačiau aukštojoje mokykloje reikia daugiau dvasios, mažiau smulkaus merkantilizmo, nepasitenkinimo, pavydo (kad tik kitam nebūtų geriau, kad tik kitas negautų 5 rub. daugiau negu aš!), nes kuo tada mes skirsimės nuo visokių UAB-ų ar kosmopolitinių komivojažierių?

Institute bus daug permainų. Pagrindinė tendencija — naujo kūrimas. Tačiau tai susiję su atsakymu nuo seno ir visiška nuskausminti to proceso, matyt, nebus įmanoma, ir tai teks išgyventi. Mes turime iki minimumo sumažinti šalčių žmonių, kurie prastai dirba ar visiška nedirba niekad, nesvarbu, kokia santvarka, kokia valdžia ir kokia tvarka būtų. Tačiau pirmiausia turime visokeriopai skatinti ir remti žmones, kurie dirba iš tikrųjų gerai ir jų darbo rezultatai garsina visą Institutą.

Mieli studentai, visa tai lygia dalimi liečia ir jus. Jūs jau turite daugiau teisių ir laisvių, o turėsite dar daugiau. Kurkite savo organizacijas, klubus. Tegū verda studentiškas gyvenimas. Tegū kuo didžiausias naudosis ir pasitenkinimo suteikia studijų metai. Pabrėžiu — studijų, nes pagrindinis jūsų darbas yra studijos ir už jas kiekvienas asmeniškai esate atsakingas. Diplomas bus išrašomi tik už tikras žinias, o ne visiems pageldaujantiems.

Nesupraskite šių mano žodžių, kaip mentoriško pamokymo ar kieto valdymo pradžios. Noriu, kad mumyse įvyktų nors ir nedidelis vidinis postūmis, nors ir mažas kataris, kad Institutas pakiltų aukščiau virš neramios ir ne visad šviesios aplinkos ir toli šviestų proto ir dvasios šviesa. Sąžiningai dirbkime kiekvienas savo darbą, būkime geresni vienas kitam, ir mūsų gyvenimas ims šviesti.

Dr. A. GUDAVICIUS

NAUJIENOS ĮVYKIAI FAKTAI

Rektorius dr. A. Gudavičius dalyvavo aukštųjų mokyklų rektorių konferencijoje, kuri vyko Policijos akademijoje. Išklaudyta prof. R. Pavilionio informacija apie susitikimą su Respublikos premjeru G. Vagnoriumi, aptarti nauji aukštųjų mokyklų subsidijavimo principai ir kt.

Instituto Senato pirmininko pareigas iki kito Senato posėdžio eina jo pavaduotojas K. Zuperka, viešai pareiškęs, kad jis nebūsiąs Senato pirmininku. Tad kam iš likusių 33 senatorių bus patikėtos pirmininko pareigos?

Klaipėdos konservatorijos Senatas slapto balsavimu išrinko savo pirmininką. Balsų dauguma (13 — „už“ ir 9 —

„ prieš“) iš dviejų kandidatų Senato pirmininku išrinktas doc. V. Tetenskas (jis aplenkė prof. J. Gudavičių). Beje, jų Senate trys vietos skirtos studentams.

Nuo gruodžio 1 dienos įsigalios nauja dėstytojų atlyginimų sistema. Per atestavimo nuostatų dar nėra, vėl viskas bus daroma skubotai, vėl bus nepatenkintų, nuskriaustų... O nuostatai, sako, labai griežti.

Ukraina rengiasi referendumui dėl nepriklausomybės. Į agitacinį propagandinį darbą įtraukti mokytojai, kūrybinė inteligentija, kaimus pasiųsti studentų desantai.

Sveikiname!

Lietuvos Respublikos
Iškilieji atestacinė komi-
sija suteikė docentų var-
dus dviem mūsų Instituto
dėstytojams — Angelei LU-
KOSEVIČIENEI [Specia-
liųjų metodikų katedra] ir
Romanui KAFFEMANUI
[Defektologijos katedra].
SVEIKINAME!

DAR KARTĄ APIE MŪSŲ ALMA MATER

Mintis parašyti šį tą panašaus į šį straipsnį gimė klausantis pretendentų į Rektorių programų. Ir, matyt, ne aš viena tada pamąsčiau: „O kaip būtų gerai, jeigu galėtume išrinkti visus tris, taip jie gražiai papildytų vienas kitą ir kaip asmenybės, ir kaip novatoriškų idėjų autorius“. Tačiau labai pritarčiau tuomet vieno pretendentui į rektorių (dabar — jau mūsų Rektoriaus) minčiai, jog ne vien nuo rektoriaus priklauso Instituto ateitis. Nemanau, kad išgelbėtų krintantį mūsų aukštosios mokyklos prestižą vien tik naujas Rektorių, verkšlenimai spaudoje, utinėjimas po praectį ar pagaliau — pakeltas Instituto vardas, jeigu visomis išgalėmis laikysimės senų stereotipų. Mano nuomone (regis, tai buvo ir doc. J. Pabrėžos mintis), pirma turėtų prasidėti akademinės struktūros (jai skiriu priėmimo, mokymo sistemą, programas ir kt.) poslinkiai, o jau po to tą procesą turėtume įvardyti ir kaip universitetinį mokymą. Atvirkščias procesas vargu ar įmanomas. Ir ne todėl, kad mums trūktų mokslinio potencialo. Nereikia skristi į Prancūziją ar JAV, užtenka pasižvalgyti po Lietuvą, pasidomėti Vilniaus universiteto ar Vytauto Didžiojo universiteto darbu ir pamatysime, kad kaip diena nuo nakties skiriasi jų ir mūsų akademinės struktūros. Kaip priartėti prie jų? Kokie turėtų būti žengti pirmieji (neatidėliotini) žingsniai?

1. Reformuoti stojamuosius egzaminus. Pagal tam tikrą testą (priklausomai nuo fakulteto: raštingumo, tarties, dailės, loginio mąstymo ir t. t.) atrinktius abiturientus priimti ne į specialybę, kaip darėme iki šiol, o į fakultetą. Tik po pirmųjų dvejų bendro profilio studijų (istorijos, geografijos, muzikos, dai-

lės, kultūros, etnokultūros, kalbos kultūros, rašybos, užsienio kalbų, pedagogikos, psichologijos ir t. t.) metų pasirenkama specialybė. O paskutiniai du metai turėtų būti skirti specialybės dalykams, metodikai ir pedagoginėms praktikoms. Magistro laipsnis galėtų būti suteikiamas tik tiems buvusiems geriems studentams po metų ar daugiau praktinio darbo mokykloje, papildomai išlaikiusiems numatytus egzaminus. Šią funkciją iš dalies galėtų atlikti ir mūsų Kvalifikacijos kėlimo fakultetas.

2. Diferencijuoti mokymo programas. Dėstomus dalykus reikėtų suskirstyti į privalomus ir pasirenkamus, papildomus. Privalomi dalykai yra būtini visiems to fakulteto studentams, neprivalomi (2 ar 3 per semestrą) — individualūs, pagal studentų poreikius.

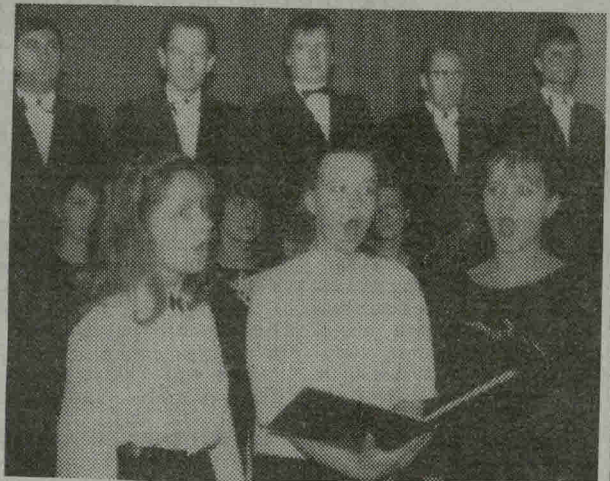
3. Keisti atsiskaitymo vertinimo sistemą. Visų dalykų kursas turi būti baigiamas egzaminu raštu. Į egzaminų pažymį turėtų būti įtraukti ir kontrollinių darbų (raštu) pažymiai, išvedus jų bendrą vidurkį. Visi dėstytojai turėtų negailestingai kovoti su bet koku nusirašinėjimu, „špargalkėmis“ ir kt. — apgaudinėjantius studentus iš karto šalinti iš aukštosios mokyklos. Galbūt būtų naudinga pereiti prie tokios vertinimo sistemos, kokla taikoma VDU: 2, 3, 4, 4+(=4, 3); 5—(=4, 7); 5.

Tai tokią artimiausią mūsų aukštosios mokyklos ateitį įsivaizduoju aš. Ir labai smagu, kad didžiausias mūsų Institute Pedagogikos fakultetas ir jo vadovai yra linke į radikalias permainas. Palinkėkime jiems sėkmės. Gal sąstingio ledai pajudės ir mūsų Alma Mater?

Doc. Genovaitė
KACIUSKIENE
Lietuvių kalbos katedra

KULTūros KRONIKA

Krikščioniškos savaitės aidai

Praėjusią savaitę vykę Krikščioniškos savaitės renginiai neaplenkė ir mūsų Instituto. Juose aktyviai dalyvavo ir PM bei muzikos spec. studentai.

Sios spec. choro studijos kamerinė grupė (vad. G. Ramanauskas) koncertavo lengvosios pramonės mokykloje bei penkioje vidurinėse mokyklose. Kartu dalyvavo šv. Ignaco bažnyčios rektorius S. Kazėnas, šv. Jurgio bažnyčios vikaras R. Zekyns, poetas V. Ravka, lektorius K. Alminas. Chorą visur lydėjo buvęs mūsų Instituto studentas, krikščionių demokratų partijos narys, vienas iš šių renginių organizatorių A. Kantauskas.

Institute dėstytojai ir studentai turėjo galimybę susitikti su „Krantų“ redaktoriumi V. Dauniu, Vilniaus jaunimo chorą „Aidija“, vienuole I. Marijošūte bei PM bei muzikos spec. merginų choro studija (vad. B. Savickaitė).

Lektoriai ir choristai labai stengėsi paveikti jaunų žmonių širdis, pripildyti jas gerumo, šilumos, sudominti juos savo mintimis ir dainomis, tačiau labai lengva buvo pastebėti, kur pasirodymų išties buvo laukiama, o kur jie buvo surengti tik dėl „paukščiuko“.

Darius VAITOSKA
PMPM bei muzikos spec. IV k. 1 gr. studentas

Z. RIPINSKIO nuotraukoje: 11-oje vidurinėje mokykloje koncertavo ir dėst. M. Zibūdienės merginų ansamblis.

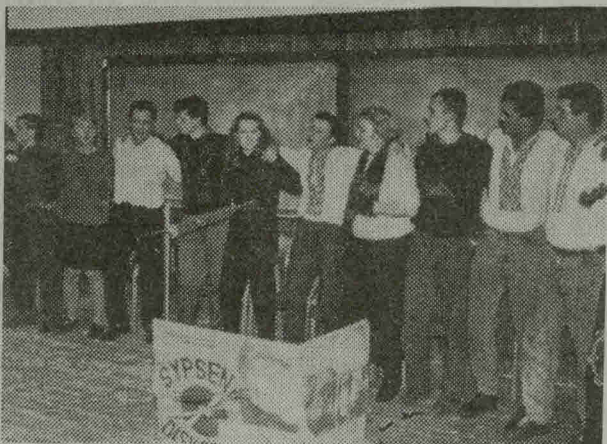
GERBIAMIEJI,

neseniai „Sviesos“ leidykla išleido mūsų kolegos Juozo KORSAKO „Lietuvių kalbos inversinį žodyną“. Tai parankinė knyga studentams — būsimiesiems mokytojams bei SPI dėstytojams.

Šia proga 1991 m. lapkričio 27 d., trečiadienį, 12 val., CR I a. fojė rengiama žodyno PRESENTACIJA. Autorius susitiks su knygos bičiuliais, gimtojo žodžio puoselėtojais. Bus galima įsigyti žodyną su autoriaus autografu. Maloniai kviečiame!

LKD SPI grupės valdyba

Vasarą – Magadane, rudenį – Lietuvoje!

Vasarą susitarėme, kad Zitomiro studentų būrys būtinai atvažiuos pas mus. Labai norėjome atsidėkoti jiems už tuos nuostabius vakarus Magadane, todėl... nepykite, jei užpraėjo trečiadienio naktį gal ne vienam sapną nutraukė smagus maršas pirmojo ir antrojo bendrabučių kieme. „Magadaniečiai“ (SPI studentų būrys, vasarą dirbęs Tolimuosiuose Rytuose) sveikino gerus draugus iš Zitomiro! Tie patys besišypsantys veidai, atviri žvilgsniai ir nuoširdūs žodžiai... Neabejojame, kad šis susitikimas bus ne tik malonus, bet ir labai smagus: juk ne veltui ukrainiečiai savo muzikos instrumentus atsivežė.

Daugelis jų apsilankė Lietuvoje pirmą kartą, todėl visi degė nekantrumu pamatyti. Siauilius, paviešėti Palangoje, Klaipėdoje, Trakuose... Ir nors oras buvo nepalankus kelionėms bei ekskursijoms (nepaprastai nuobodūs lapkritiškai), ukrainiečiai kaip visada stebino gera nuotaika ir savo entuziazmu.

Nors ir pavargę po aštuoniolikos valandų kelionės, svečiai labiausiai troško ne išsimiegoti, o prisiminti senas dainas, kurias kartu traukdavome vasarą... Viskas buvo taip pat, kaip tada, tik saulėtasis Magadanas liko kitroje žemės pusėje, ir Lietuvoje už lango lijo įkyrus rudens lietus...

Zitomiriečiai, kaip visuo- met, domėjosi tuo, kas dar nematyta ir nepatirta, o no-

žmonėmis, sugebančiais puikiai valdyti balsą, vaidinti, beveik neįmanoma konkuruoti. To niekas ir nesiekė (tuo labiau SPI studentų komanda!). Trūko geresnio pasirengimo, be to, nedalyvavo svarbiausieji artistai, visais laikais sėkmingai skynę laurus scenoje... Nors ir buvo tam tikrų trūkumų, visiems buvo ganėtinai linksma... Tiesa? O čia dar pertraukėlių metu linksmino šaunusis trio, vadovaujamas R. Kostiuškos (PM II-1). Ukrainiečiams labai patiko lietuviškos birbynės (nebūtų muzikantai!). O kad finale sudainuotume kelias dainas kartu, jau tere ne vienas...

...Tą ankstyvą penktadienio rytą bendrabučių budėtojams nelemta buvo saldžiai pamiegoti: skaudančiomis nuo šokimo kojomis vienas po kito ejoje namo...

Tačiau ir mes visi, dažnai pamiršę miegą, rinkdavomės vakarais prie ilgo stalo, už kurio pasidarydavo ankšta, jei skambėdavo ukrainietiš-

ras bendrauti buvo anaiptol nesumažėjęs...

Todėl studentų klubas organizavo LIK-ą, kuriame dalyvavo komandos iš Zitomiro ir SPI. Kas pavyko, kas ne – spręskite patys (jei buvotė tą vakarą Instituto 225 auditorijoje). Tačiau ir jūs turėjote galimybių įsitikinti, kad ukrainiečiai pasižymi ne tik muzikiniu talentu, bet ir ryškiu humoro jausmu (o juk ne vienas iš jų mokytojas ar dėstytojas!). Kaip patys prisitarė, priversti juoktis Zitomiro pedagoginio instituto publika nėra paprasta. Rengiant programą tenka gerokai pasukti galvą... Mūsų publika ukrainiečius tiesiog sužavėjo! Nenuostabu, kad su-

kos ar čigoniškos melodijos! O kartais, uždegę žvakes, tyliai klausydavomės smuiko raudojimo ar švelnių Beatles dainų, kurias puikiai dainuodavo Saša...

Jie ir išvažiavo naktį... Tačiau atsisveikinome taip, tarsi greitai vėl pasimatysimel. Juk ar toli čia žiema, kurios kelias dienas praleisime... Karpatuose!

Lina STASYTYTĖ
PM IV-10

Redakcijos prierašas. Už rašinį „Nepaprasta vasara Tolimuosiuose Rytuose“, išspausdintą „Pedagogo“ 27 nr., Linai STASYTYTEI paskirta 20 rublių premija.

Aigirdo MUSNECKIO nuotraukose: LIK-o akimirkos.

SAUKSTAS DEGUTO

Saugokitės studentų!

Štai keli šurpnančios pavyzdžiai iš Pedagogikos fakulteto.

I 1-ąją bendrabutį be dokumentų besiveržiantį III-5 stud. Laima Jaruševičiūtė paleido. Budėtojai lazerinę seriją viską savo kely naikinančių žodžių.

Anželikos Soldatovos (IV-13), patogiai besednčios... ant stalo, nei iš antro karto nepajėgė įtikinti, kad taip nedera elgtis, net užgrūdintas tokluose reikalauose ūkio skyriaus viršininkas A. Kalvaitis, jo manymu, sutikęs reio įžulumo studentę.

Ilmera Jovaišaltė (IV-1) ir jos bendražygė Rosita Jasiūnaitė (I-7) galingais mostais praskyrė minią, įveikė rūbinės barjerą, laimel, rūbininkių nepasitaikė jų agresyviame kely (įsiutusios studentės ko gero nepakaltinamos?).

Vargšai mokinukai pradinukai! Jei į mokyklas nuėis dirbi! tokios „pedagogės“, stems iškilis didelių pavojų...

T. TAMOSIONAS
Prodekanas

Kaip vadinti prorektorius?

Nors leidžiami ir kiti variantai, bet mūsų Institute prorektorius nurodita vadinti taip: **STUDIŲ PROREKTORIUS** ir **MOKSLO PROREKTORIUS**. Taip turėtų būti rašyti visuose dokumentuose, iškabose, skelbimuose, spaudoje ir kitur.

ACADEMIA BALTOSCANDIA

Lapkričio 17 d. Panevėžyje iškilmingu veiklos pradžios aktu darbą pradėjo naujas mokslo ir kultūros židinys — Baltoskandijos akademija. Iškilmingame akte dalyvavo ir naująją Akademiją pasveikino Latvijos atstovas Lietuvoje A. Sarkanis, lietuvių-latvių brolijos pirmininkas A. Butkus, VU Skandinavistikos katedros vedėja E. Sausverde, AT deputatas J. Beinortas. Po to įvyko, galima sakyti, pirmasis, irgi švėtiškas Akademijos renginys — Latvijos nepriklausomybės minėjimas, kurio leitmotyvu tapo latvių patriotinė poezija. Susirinkusieji iš klausė pranešimus apie Rainio bei A. Čako patriotinę kūrybą, savo eiles

skaitė poetė iš Rygos V. Gribača. Ypač šiltai visų buvo sutiktas rygliečio aktorius E. Valterio žodis. E. Valteris turbūt teisingai buvo pristatytas kaip seniausias pasaulyje scenoje dar tebevaldinantis aktorius: jis gimęs 1894 m. ir jau tapęs latvių teatro, kultūros, istorijos legenda. E. Valteris jaunystėje kovėsi latvių šaulių pulkuose, puikiai prisimena 1918 m. lapkričio 18-ąją — Latvijos nepriklausomybės paskelbimo dieną, ir tais prisiminimais pasidalijo su malonia, pasak jo paties, Panevėžio publika.

Toks pirmasis Akademijos žingsnis. Kas toliau? Baltoskandijos akademija — tai vakarietiško (vokiško) tipo, Lietuvoje analo-

gi neturinti institucija, kurios pagrindinė darbo forma bus literatūrologinių ir kultūrologinių konferencijų organizavimas. Pranešėjus į jas žadama kviestis ne tik iš Lietuvos. Dominuos komparatyvistinio pobūdžio konferencijos, orientuotos į aštuonių Baltijos ir Skandinavijos šalių literatūrinių-kultūrinių ryšių tyrinėjimus. Pavyzdžiui, ateinančių metų pirmajame pusmetyje jau yra numatytos tokios mokslinės konferencijos: „G. Brandesas ir O. Benedikt-senas danų-lietuvių literatūrinių ryšių istorijoje“, „Ibsenas ir Baltijos tautų kultūros istorija“, „Šiaurės tautų ir regionų kultūros tradicijos ir Europos kultūra“ ir kt. Daugiausia dėmesio bus skiriama latvių-lietuvių literatūrinių ryšių tyrimams, analogijoms (1992 m. sausio 25—26 dienomis užplanuota konfer. „J. Basanavičius ir A. Pumpuras — baltų nacionalinio identiteto reišėjai“).

Akademija praktiškai yra materializuota vieno žmogaus idėja: buvęs mūsų Instituto Lietuvių literatūros katedros vedėjas doc. S. Galžiūnas yra ir Akademijos iniciatorius, pagrindinis jos kūrėjas, ir dabartinis jos direktorius. Tiesa, tik trys žmonės sudaro Akademijos persona-lą, kurio ir ateityje nemana didinti. Tai paslanki, imli, biurokratinio-administracinių balastu neapsunkinta ir vis naujų veiklos formų ieškanti „komanda“, kurios uždavinys — sudaryti sąlygas idėjų sklaidai. Įžanginėje kalboje S. Galžiūnas pasakė, jog Akademia kviečia visus, kam rūpi dvasiniai ir kultūriniai Baltoskandijos regiono tautų ryšiai.

Galima viltis, kad Panevėžys taps tvirtu tiltu per Baltiją.

Taigi: vivat Academia!

Dėst. Vigmantas
BUTKUS

Lietuvių kalbos katedra

HUMORO SKYRELIS

— Tai ko jus šiandien išmokė mokytoja?
— klausia tėvas iš mokyklos sugrįžusio Andriuko.

— Ką ten išmokys, jeigu mokytoja mūsų vis klausinėjo, ir klausinėjo, nes, matyt, pati nieko nemoka.

Studentas aiškina savo penkiamečiui sūnui:

— Tu jau pakankamai didelis, todėl turi žinoti, kad jokio senio Šalčio nėra. Tai buvau aš.

— Žinau, žinau... Gandras — taip pat tu.

Diplomantas atneša recenzuoti darbą. Dėstytojas, atidžiai jį peržiūrėjęs, klausia diplomanto:

— Kur gavote tokio gero popieriaus?

GERBIAMI SKAITYTOJAI!

Nuo šių metų lapkričio mėn. 20 d. už pamestus ir sugadintus bibliotekos spaudinius, išleistus iki 1990 metų (išskyrus mokyklinius vadovėlius), reikės mokėti penktolika kartų brangiau negu nurodyta kalna viršelyje. Už pamestus spaudinius, išleistus 1990 m. ir vėliau, taip pat už įvairių leidimo metų pamestus vadovėlius reikės mokėti 10 kartų brangiau.

BIBLIOTEKOS INF. REDAKCIJOS PRIERASAS. Už preitame „Pedagogo“ numeryje paskelbtas ieškomas knygas mokėti nereikės, nes jos nėra pamestos. Tokių pavadinimų knygų paprasčiausiai nėra, nors kai kurie studentai (jų pavardžių šįsyk neskelbsime) jų reikalavo bibliotekoje...

DEMESIO!

Dar yra dietinio maitinimo keltalapių gruodžio mėnesiui.

Instituto darbuotojai, norintys gauti keltalapi, kreipiasi su prašymu ir gydytojo pažyma iki lapkričio 27 d. į Joaną Kražauskienę C. R. 517 kab. nuo 14 val. Už 84 rub. vertės keltalapi reikės mokėti 21 rub. (maitinsitės „Geluvos“ valgykloje).

Sofija KARECKYTE, lūdime kartu su Jumis ir nuoširdžiai užjaučiame dėl mylimo brolio mirties.

Uklo skyriaus bendradarbiai

SPORTAS

Apie krepšinį

Prasidėjo Lietuvos studentų krepšinio pirmenybių antros grupės komandų varžybos. Pirmąsias rungtynes „Pedagogo“ krepšininkai žaidė Kaune su „Atleto-2“ komanda ir pralaimėjo — 68:99.

Dėl neaiškių priežasčių šiose varžybose nedalyvauja mūsų merginų komanda, kurios daugelis žaidėjų žaidžia Lietuvos aukščiausios lygos pirmenybėse Šiaulių „Maisto“ komandoje.

Toliau vyksta Instituto „Kalėdų taurės“ krepšinio turnyras, kuriame dalyvauja 14 komandų.

Po penkių turų po penkias pergales turi „Našlaičiai“, „Bokštai“ ir KKK.

„Pedagogo“ inf.

PEDAGOGAS

Redaktorius

A. MALAKAUSKAS

MOSŲ ADRESAS:

235419 Šiauliai,

Vytauto 84,

tel.: 3-47-31; 3-88-85.

Rinko ir spausdino „Titnago“ spaustuvė, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 800 egz. Užsak. Nr. 4755.

SL 575